

Ο *Peter Bohmer* είναι ένας αμερικάνος ακτιβιστής που εμπλέκεται με τα ριζοσπαστικά κοινωνικά κινήματα από το 1967 και μετά. Η πολιτική του δράση αφορά ένα ευρύ πλέγμα ασχολιών και ενδιαφερόντων, από εμπλοκή σε αντιρατσιστικές οργανώσεις και καμπάνιες αλληλεγγύης στους λαούς του Βιετνάμ, του Πουέρτο Ρίκο, της Παλαιστίνης κ.ά. μέχρι την ενεργό συμμετοχή του σε οργανώσεις ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Από το 1987 διδάσκει Πολιτική Οικονομία στο Evergreen State College, στην πολιτεία της Ουάσιγκτον.

Αντλήσαμε, μεταφράσαμε και αναδημοσιεύουμε το παρακάτω άρθρο από τον ιστότοπο zcomm.org, το οποίο τιτλοφορείται “Συνδέοντας το κίνημα για τα \$15/ώρα με άλλα κινήματα”. Το κείμενο αποτελεί την γραπτή εκδοχή της εισήγησης που έκανε ο Bohmer στην εκδήλωση που οργάνωσε στις 26 Σεπτεμβρίου 2015 η εργατική ομάδα Working Washington. Οι τονισμοί είναι δικοί μας και δεν προέρχονται από το πρωτότυπο.

Συνδέοντας το κίνημα για τα \$15/ώρα με άλλα κινήματα

Η οργάνωση Working Washington^[1] και ο αγώνας για τα \$15/ώρα είναι μια πολύ σημαντική κίνηση και θα ήθελα να ευχαριστήσω τους οργανωτές και όλους εσάς που βρίσκεστε σήμερα εδώ. Είστε όλοι συμμετέχοντες σ’ αυτόν τον απαραίτητο σήμερα αγώνα για οικονομική δικαιοσύνη. Πρόσφατα γύρισα μετά από έναν μήνα ταξιδιού στην Ελλάδα, όπου εξαιτίας των απάνθρωπων εκεί πολιτικών που πιέζουν για μείωση των κρατικών δαπανών, μείωση των συντάξεων και του βασικού μισθού εν μέσω αύξησης των φόρων σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες, η ανεργία, η φτώχεια, οι χαμηλοί μισθοί και η ανασφάλεια στην εργασία βρίσκονται σε πολύ χειρότερη κατάσταση απ’ ότι στις ΗΠΑ. Πολλοί Έλληνες με ρωτήσανε για σημαντικά θέματα και για την ύπαρξη κινήματων για κοινωνική δικαιοσύνη στις ΗΠΑ. Συνήθως έκανα αναφορά στα περιβαλλοντολογικά κινήματα, το κίνημα για τα \$15/ώρα και το κίνημα Black Lives Matter^[2], το οποίο έχει επικεντρωθεί στο να αναδείξει και να σταματήσει τις δολοφονίες των μαύρων από την αστυνομία.

\$15 την ώρα: Ήρθε η ώρα του!

Πρώτα θα πω λίγα πράγματα για την σημασία του αγώνα για τα \$15 και την διαπολιτειακή οργάνωση Working Washington. Από την δεκαετία του ‘70 και μετά η ψαλίδα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς έχει μεγαλώσει σημαντικά στις ΗΠΑ. Το πλουσιότερο 1% σήμερα παίρνει περισσότερο από το 20% του εθνικού εισοδήματος, ενώ το μέσο νοικοκυριό στο φτωχότερο 20% του πληθυσμού κερδίζει περίπου το 1/100 του πλουσιότερου 1%. Το κίνημα Occupy Wall Street το 2011 έθεσε δημόσια το ζήτημα της ανισότητας στις ΗΠΑ μεταξύ του 1% και του 99%. Στην Ολυμπία, τέσσερα χρόνια πριν, οι κάτοικοι έκαναν κατάληψη του χώρου στον οποίο σήμερα βρισκόμαστε για περισσότερο από δύο μήνες, ως μέρος του γενικότερου κινήματος Occupy.

Υπάρχει μια άμεση σύνδεση μεταξύ του κινήματος Occupy, το οποίο έληξε με καταλήψεις δημόσιων χώρων στα τέλη του 2011, και των αυξανόμενων απεργιών και ομάδων τα τελευταία τρία χρόνια για βασικό μισθό 15 δολαρίων για τους εργαζόμενους σε fast food, τους πωλητές σε μαγαζιά όπως τα Target, JC Penny’s και Walmart και για όλους τους εργαζόμενους γενικότερα. Είναι ένα δίκαιο κοινωνικό κίνημα. Γιατί κάποιος άνθρωπος, λόγω του ότι ήδη έχουν κάποια περιουσία και μπορούν να κερδίσουν περισσότερα απλά μόνο επενδύοντάς την, μπορούν να βγάζουν 100 φορές περισσότερα από κάποιους άλλους που έχουν τις ίδιες ανάγκες για φαγητό, υγεία, στέγαση, μετακίνηση, απόλαυση της ζωής. Αυτό το κοινωνικό κίνημα για τα \$15 έχει εξαπλωθεί και αναπτύσσεται – απεργίες και πρωτοβουλίες που ξεκίνησαν στο Seattle πέρασαν στο Seattle, το Los Angeles, τη Santa Fe, το New Mexico και το San Francisco. Η πρόταση για τα \$15 βρίσκεται προς ψήφιση στην Tacoma. Τώρα το κίνημα είναι ζωντανό και αναπτύσσεται και στην Olympia, λόγω της σκληρής δουλειάς των ανθρώπων που βρίσκονται σήμερα εδώ. **Είτε τα \$15 είτε η κατάκτηση άλλων δίκαιων αιτημάτων, όπως πληρωμένη άδεια σε περίπτωση ασθένειας, θα έρθει μόνο**

μέσω της δικής μας οργάνωσης και απαίτησης, όχι με ευγενικές ερωτήσεις, αλλά με διαδηλώσεις και χτίσιμο της δύναμής μας μέσα στους χώρους εργασίας αλλά και στις κοινότητές μας.

Τα \$15 την ώρα δεν είναι η λύση στην οικονομική εκμετάλλευση, δεν είναι επαρκής μισθός αν κάποιος έχει να συντηρήσει και άλλα άτομα, αν το νοίκι του είναι \$900 το μήνα ή περισσότερα, αν δουλεύει λιγότερες από 40 ώρες την εβδομάδα. Όμως είναι ένα σημαντικό ξεκίνημα. Ήρθε η ώρα του. Πηγαίνοντας από τα \$10 στα \$15 την ώρα βελτιώνονται οι συνθήκες ζωής μας. Η ζωή μας καθίσταται λιγότερο αγχωτική και είναι ένα βήμα, σημαντικό αλλά μόνο ένα βήμα, προς έναν επαρκή μισθό και μια περισσότερο ίση κοινωνία.

Συνεταιρισμοί επιχειρήσεων, όπως ο συνεταιρισμός εστιατορίων και το Εμπορικό Επιμελητήριο, ισχυρίζονται ότι όντως ενδιαφέρονται για τους εργαζόμενους. Η αύξηση του ωρομισθίου στα \$15 την ώρα, όμως, θα είναι ένα πλήγμα για αυτούς γιατί ισχυρίζονται πως θα ανεβούν οι τιμές, κάποιες επιχειρήσεις θα αναγκαστούν να απολύσουν μερικούς εργαζόμενους και κάποιες ίσως χρειαστεί να κλείσουν.

Αλήθεια πιστεύετε ότι αυτοί οι συνεταιρισμοί και οι εκπρόσωποί τους όντως ενδιαφέρονται για τους εργαζόμενους ή ότι το κύριο μέλημά τους είναι οι εμπορικές συναλλαγές και τα εταιρικά κέρδη; Αν παραδεχόντουσαν ότι η ανησυχία τους είναι τα κέρδη θα είχαν λιγότερη υποστήριξη απ' ό τι τώρα. Σε ένα γκάλοπ που έγινε την τελευταία άνοιξη και δημοσιεύτηκε στην Olympia, τα 2/3 των κατοίκων της Olympia στηρίζουν έναν βασικό μισθό 15 δολαρίων την ώρα.

Το \$15 την ώρα είναι καλή οικονομολογία!

Μελετάω και διδάσκω Οικονομικά και από τις πολλές μελέτες που έχω διαβάσει, η αύξηση του βασικού μισθού στα \$15 δεν οδηγεί σε αυξήσεις στις τιμές στις περισσότερες επιχειρήσεις. Και αν τυχόν γίνει, η αύξηση και πάλι είναι ελάχιστη. **Ο λόγος είναι ότι στις περισσότερες επιχειρήσεις το κόστος των χαμηλόμισθων εργαζομένων είναι μόνο ένα μικρό μέρος των συνολικών εξόδων. Για παράδειγμα στην McDonald's τα περισσότερα έξοδα αφορούν στα ενοίκια, στους λογαριασμούς, στην ασφάλεια και την αγορά των προϊόντων που μαγειρεύουν κλπ.** Έτσι μια αύξηση 50% στον μισθό των χαμηλόμισθων σημαίνει περίπου 5% αύξηση στα κόστη. Για την Target είναι ακόμα λιγότερο το κόστος. Επίσης οι εργαζόμενοι με υψηλότερους μισθούς θα ξοδεύουν περισσότερο αυξάνοντας τις πωλήσεις και παράλληλα τις θέσεις εργασίας. Υπάρχουν λίγες ενδείξεις για το ότι θα μειωθεί η απασχόληση αν αυξηθούν οι μισθοί. Αυξάνοντας τον μισθό στα \$15 θα ωφεληθούν και οι εργαζόμενοι που κερδίζουν κάτι παραπάνω από \$15 αφού οι εταιρίες τείνουν να διατηρούν μισθολογικές πυραμίδες. Ίσως οι μικρές τοπικές επιχειρήσεις που απασχολούν αρκετούς χαμηλόμισθους να μπορούν να πάρουν μια μικρή φοροαπαλλαγή χρηματοδοτούμενη από την φορολογία του πλούτου, έτσι ώστε να καλύψουν τις αυξήσεις μισθών. Ας σκεφτούμε πως η αύξηση του βασικού μισθού στα \$15 την ώρα θα βοηθήσει πραγματικά εμάς, τους φίλους μας και τις κοινότητές μας.

Κάποια μέλη του δημοτικού συμβουλίου της Olympia δήλωσαν πως θα υποστήριζαν τα \$15 αν το αίτημα ήταν διαπολιτειακό, αλλά εγώ λέω ότι αν το κερδίσουμε στην Olympia θα εξαπλωθεί και στις γειτονικές πόλεις όπως και στην περίπτωση της νίκης στο Seatac και το Seattle. Το κίνημα για τα 15\$ την ώρα θα εξαπλώσει την ορμή του σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

Αυτό που είναι συναρπαστικό με την οργάνωση Working Washington είναι ότι οι χαμηλόμισθοι εργάτες είναι αυτοί που την καθοδηγούν. Δεν είναι μια καμπάνια οργανωμένη από ένα επιτελείο ειδικών, όπου οι εργάτες απλώς συμμετέχουν σε συγκεκριμένες δράσεις και φωτογραφίσεις, χωρίς να μετέχουν στην ίδια την οργάνωση και την στρατηγική της. **Οπότε ο αγώνας εδώ πετυχαίνει πολλά περισσότερα από τα \$15 την ώρα. Χτίζει, ταυτόχρονα, αυτοπεποίθηση, αυξάνει τις ικανότητες οργάνωσης και**

επικοινωνίας με τους άλλους, κερδίζει γνώση, αυτοσεβασμό και εργατική αυτοπεποίθηση.

Για να αλλάξει αυτή η χώρα χρειάζονται οργανώσεις εργαζομένων και εργατικά σωματεία, αλλά εργατικά σωματεία νέου τύπου – όχι σωματεία που ουσιαστικά οδηγούνται από επιτελεία ειδικών και δουλεύουν μέσα στο Δημοκρατικό Κόμμα, αλλά αυτό που αποκαλώ συντεχνίες κοινωνικών κινημάτων. Συντεχνίες που η δύναμή τους είναι η ενεργός συμμετοχή. Συντεχνίες που είναι κοινωνικά κινήματα όπως αυτό που χτίζετε εδώ, που οργανώνουν τους χαμηλόμισθους και τους ημιαπασχολούμενους και που απαιτούν πάντα κάτι περισσότερο από καλύτερους μισθούς. Συντεχνίες που δουλεύουν για την και σε συνεργασία με άλλα κινήματα για την μεταμόρφωση της χώρας σε μια χώρα που υπάρχουν αναπαραγωγικά δικαιώματα, το τέλος της φτώχειας, εργασία με νόημα, το τέλος των πολέμων των ΗΠΑ, περιβαλλοντολογική, μεταναστευτική και φυλετική δικαιοσύνη – **όλα αυτά είναι θέματα εργατικά!**

Πάνω από το 40% των εργατών στις ΗΠΑ βγάζει λιγότερα από \$15/ώρα οπότε μιλάμε για πάνω από 60 εκατομμύρια ανθρώπους που θα ωφεληθούν από τα \$15. Οι περισσότεροι χαμηλόμισθοι εργάτες είναι πάνω από 25 χρονών. Το 56% απ αυτούς που βγάζουν κάτω από \$15 είναι γυναίκες οπότε είναι και ζήτημα των γυναικών. Σύμφωνα με την Wall Street Journal, μια όχι και τόσο φιλο-εργατική εφημερίδα, το 55% των μαύρων εργατών και το 60% των Λατίνων εργατών βγάζει λιγότερα από \$15/ώρα. Άρα η κατάκτηση των \$15/ώρα θα ωφελήσει πολύ περισσότερο τις γυναίκες, τους μαύρους και τους Λατίνους. Είναι ένα ζήτημα έμφυλης αλλά και οικονομικής δικαιοσύνης. Θα ήθελα τώρα να στραφώ στο ζήτημα της σύνδεσης των διαφόρων κινήματων που είναι μέρος αυτής της σημαντικής συγκέντρωσης εδώ.

Φυλετική και Οικονομική Δικαιοσύνη είναι -και θα έπρεπε να είναι- συνδεδεμένες!

Ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου το κίνημα Black Lives Matter. Ο αριθμός των αναιτιολόγητων πυροβολισμών από την αστυνομία και οι δολοφονίες Αφρο-Αμερικάνων, αλλά και Λατίνων, γηγενών Αμερικάνων και χαμηλόμισθων λευκών είναι απαράδεκτες και φρικτές – για να αναφέρω μερικές περιπτώσεις – ο Michael Brown στο Ferguson, Missouri, ο Tamir Rice στο Cleveland, ο Eric Garner και ο Akil Gurley στη New York, ο Antonio Zambrano-Montes στο Pasco, Washington, ο Walter Scott στο Charleston, ο Freddie Gray στην Baltimore, ο Daniel Covarrubias στο Lakewood, WA και στις 21 Μαΐου, 2015 στην Olympia, ο Andre Thompson και ο Bryson Chaplin. Εκείνοι που τους πυροβόλησαν επέζησαν, όμως ο Bryson Chaplin έμεινε παράλυτος από μια σφαίρα στην σπονδυλική στήλη που δέχτηκε από τον αστυνομικό της Olympia, Ryan Donald.

Οπότε στην Olympia, σήμερα σε αυτή τη συγκέντρωση εδώ, πρέπει να στηρίξουμε με λόγια και με πράξεις τους Bryson Chaplin και Andre Thompson που ήταν άοπλοι και ουσιαστικά τους πυροβόλησαν για μια μικροκλοπή και για την άρνησή τους να ακολουθήσουν τις διαταγές ενός αστυνομικού που ήταν εκτός ελέγχου. Σε μια αντιστροφή των νοημάτων της απονομής δικαιοσύνης, ο Bryson Chaplin και ο Andre Thompson κατηγορήθηκαν για επίθεση ενώ ο αστυνόμος Donald κρίθηκε αθώος στην ανάκριση με την πλήρη υποστήριξη του εισαγγελέα της Thurston County, Jon Tunheim. Πρέπει να απαιτήσουμε να αποσυρθούν οι κατηγορίες εναντίον του Bryson Chaplin και Andre Thompson, να γίνει μια ανεξάρτητη έρευνα για το τι έγινε και να καλυφθούν όλα τα ιατρικά κόστη από την πολιτεία της Olympia για τους δύο νέους που πυροβολήθηκαν. Να δημιουργηθεί ένα πραγματικά ανεξάρτητο συμβούλιο επιθεώρησης της αστυνομίας. Μην πιστεύετε τα μίντια και την εκδοχή της αστυνομίας για το τι έγινε, είναι τα ίδια MME που υποστηρίζουν ότι τα \$15 είναι πολλά.

Ας κρατήσουμε μια στιγμή σιωπής να συλλογιστούμε αυτές τις δολοφονίες και τι σημαίνουν για τις οικογένειες και τους φίλους τους αλλά και όλους εμάς... Αυτοί οι πυροβολισμοί από την αστυνομία, δυσανάλογα σε μαύρους άντρες αλλά όχι μόνο, δεν είναι κάτι καινούριο και συμβαίνει συνεχώς στην ιστορία αυτής της χώρας. Αυτό που είναι καινούριο και ελπιδοφόρο είναι ότι υπάρχει ένα αναπτυσσόμενο κίνημα, οδηγούμενο από το Black Lives Matter, το οποίο πολεμάει την αστυνομική βία. Ο ρατσισμός ήταν πάντα κεντρικός στις ΗΠΑ από τότε που οι γηγενείς Αμερικάνοι εκδιώχθηκαν από τη γη τους,

συμπεριλαμβανομένου και εδώ αυτού του χώρου που στεκόμαστε στην Thurston County και εξίσου σημαντικά από την οικοδόμηση αυτής της χώρας από αφρικάνους σκλάβους. Λόγω των πολιτικών δικαιωμάτων, των κινημάτων των μαύρων, Λατίνων αλλά και άλλων κινημάτων έχουν υπάρξει σημαντικές νίκες. Όμως ακόμα η ανεργία στους μαύρους είναι διπλάσια απ' ότι στους λευκούς και το ποσοστό φτώχειας στα νοικοκυριά μαύρων και λατίνων είναι δυόμιση φορές υψηλότερο απ' ότι σε αυτά των λευκών. Έχουμε τον μεγαλύτερο πληθυσμό φυλακισμένων και οι μαύροι είναι έξι φορές πιθανότερο να φυλακιστούν απ' ότι οι λευκοί, ενώ οι λατίνοι δυόμιση φορές πιθανότερο.

Το κίνημα για φυλετική δικαιοσύνη στοχεύει οπωσδήποτε να δώσει ένα τέλος στην αστυνομική βία και τις μαζικές φυλακίσεις μαύρων, Λατίνων και γηγενών Αμερικάνων αλλά αφορά, επίσης, και στην θεματική της πλήρης εργασίας, των αξιοπρεπών μισθών, της ποιότητας στην εκπαίδευση, της προσιτής και ποιοτικής στέγασης και περίθαλψης, της ποιοτικής και προσιτής φροντίδας παιδιών, των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων και του καθαρού αέρα, του πόσιμου νερού ενάντια στα τοξικά απόβλητα και την κλιματική αλλαγή. Στην Olympia η νεοσύστατη οργάνωση Stand Up for Racial Justice (SURJ), η οποία έχει και τον δικό της πάγκο εδώ στην συγκέντρωση, έχει δεσμευτεί να πολεμήσει όλες τις μορφές και τις δομές του ρατσισμού.

Το κίνημα για τα \$15 την ώρα και η Working Washington πρέπει να ενωθούν και να δουλέψουν μαζί με κινήματα και οργανώσεις όπως το Black Lives Matter, γυναικείες και lgbt κοινότητες, ομάδες για τα δικαιώματα των μεταναστών και αντιπολεμικές οργανώσεις για να οικοδομήσουν μια συμμαχία για μια δίκαιη κοινωνία. Η σύνδεση των θεματικών, των κοινωνικών κινημάτων και των οργανώσεων μεταξύ τους έχει την δυνατότητα να δημιουργήσει ένα κίνημα των κινημάτων, πολύ ισχυρότερο από τα επιμέρους κομμάτια του. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εκπαιδεύουμε τους εαυτούς μας και μέσα στις ομάδες μας για αυτά τα θέματα, τους σκοπούς τους και την διασύνδεσή τους. **Για παράδειγμα αν οι μετανάστες είχαν πλήρη δικαιώματα στην εργασία, οι εργοδότες δεν θα μπορούσαν να τους προσλάβουν για \$6-\$7/ώρα, ούτε να απειλήσουν τους ντόπιους να δεχτούν χαμηλότερος μισθούς ή να ρισκάρουν να χάσουν τις δουλειές τους.** Παρομοίως τα \$15/ώρα θα βοηθούσαν τους μετανάστες, η μεγάλη πλειοψηφία των οποίων αμείβεται με λιγότερα από \$1, να ελαττώσουν το επίπεδο της φτώχειας τους.

Δεδομένου της θέσης μας στην κοινωνία, της ιδιότητάς μας και των αρεσκειών μας ίσως ένα θέμα ή κίνημα να μας απασχολεί περισσότερο από τα άλλα, όμως αυτό για το οποίο σας καλώ είναι η οικοδόμηση κοινωνικών κινημάτων από τα κάτω, εκεί που εργαζόμαστε για να πολεμήσουμε τους ισχυρούς. Εκεί όπου «Μια πληγή σε έναν είναι πληγή σε όλους μας», όπως λέει ένα ενθαρρυντικό σύνθημα των IWW (Industrial Workers of the World), συχνά αποκαλούμενοι και ως Wobblies. Αυτή η συγκέντρωση στο πάρκο Heritage είναι ένα βήμα προς την σύνδεση των διάφορων προοδευτικών ομάδων και κινημάτων στην Olympia. Ας κάνουμε περισσότερα από αυτό.

[1] Το "working wahington" είναι μια εργατική ομάδα που δρα κυρίως στην πολιτεία της Ουάσιγκτον. Αποτέλεσε μία από τις κοιτίδες, όπου προετοιμάστηκε ο αγώνας για αύξηση του κατώτατου ωρομισθίου στα 15\$/ώρα στο Σιάτλ, στο Σίτακ και αλλού. Για περισσότερα εδώ: <http://www.workingwa.org/>

[2] Το "Black Lives Matter" είναι ένα κοινωνικό κίνημα ενάντια στην αστυνομική βία της αμερικάνικης αστυνομίας κατά των μαύρων, που ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2013 στις ΗΠΑ μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του αфро-αμερικάνου νεολαίου Trayvon Martin από τον λευκό αστυνομικό George Zimmerman

Πηγή: 7yx.gr